

РЕШЕНИЕ

№ 32222

гр. София, 02.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в
публично заседание на 02.09.2025 г. в следния състав:

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора
Яни Костов, като разгледа дело номер **7648** по описа за **2025** година докладвано
от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба на Б. И. ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Х., [дата на раждане
[жилищен адрес] подадена чрез адв. Л., съдебен адрес: [населено място], [улица], вх. В, ап. 27, срещу
Председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 7
убежището и бежанците (ЗУБ) е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на
незаконосъобразност на оспореното решение поради противоречието му с материалните норми на беж
международни. Сочи се в жалбата, че през 2018 г. в Х. започва т.н. Хаитянска криза, която води до пълен р
територията от банди и превръщане на страната в транзитен център за трафик на наркотици, единств
последното тримесечие на 2024 г., Д. република е затворила границата си с Х. поради големите вълни от б
банди от близо година. Държавата се владее от криминални банди, чиято цел е да я превърнат в световен
вещества. Сочи се, също така, че по данни на Международната организация за миграция вътрешно разсе
напуснат острова – над 200 000. Съветът за сигурност на ООН е приел множество резолюции относно Х
върща хаитянски граждани в страната по произход. Не се оспорва обстоятелството, че жалбоподателят
убежище едва след като е изтекло разрешението му за пребиваване, но към датата на изтичане на разрешени
че е напуснал Х., за да се спаси от насилието, дошъл е в България с отпусната стипендия, не е имал дру
България, международното летище в Х. е затворено, както и Д. република е затворила границите си с Х.. Тв
в бандите участват 10-12-годишни деца, за които стрелбата и насилието е единственият начин да получават
че 80% от територията се контролира от банди, както и че съгласно практиката на ЕС не може да има сигу
насилие. Сочи се, че жалбоподателят е член на неправителствена организация „Приятелите на Х.“, която е
предприели международни инициативи под мотото „Приятелите на Х.“, тази организация е регистрир
оспорващият е участвал в дейността ѝ и продължава да участва дистанционно и сега, срещу него от бандите

отмени оспореното решение и да върне преписката на административния орган с указания.

В съдебно заседание, оспорващият, лично и в присъствие на преводач, както и чрез процесуалния си изложението в същата съображения. Заявява, че в Х. е работел в публична организация от 2013 г., като получава заплахи поради ангажимента си към демокрацията, неговите политически убеждения и борбата напуснал страната си, за да спаси живота си. Моли да му бъде предоставен временно хуманитарен статут да се прибере в страната си, за да продължи живота си. Посочва, че в Х. е хаос и безразборни убийства.

Ответникът Председателят на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, в съдебно заседание пълномощие надлежно упълномощен юрисконсулт, оспорва жалбата и излага доводи за законосъобразност на решението. Той се потвърди оспореното решение на Председателя на ДАБ.

Прокурорът от СГП изразява становище за неоснователност на жалбата, пледира да бъде потвърдено решението за законосъобразно.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, постановява следното:

Административното производство е образувано по молба на Б. И. за предоставяне на международна закрила. Министерски съвет с вх. № ПМЗ-ОК-897 от 23.12.2024 г. на Регистрационно-приемателен център – С. (С) в молителя са установени въз основа на представен паспорт № DL5415652, Тип: Р, издаден на 16.07.2019 г., регистрирано в ДАБ с регистрационен лист рег. № УП 23867/23.12.2024 г., видно от които търсещото закрила е гражданин на Х., [дата на раждане] в [населено място], Х., неженен, етническа принадлежност хаитянски, координатор човешки ресурси по професия, в приложение към регистрационния лист са посочени имената на търсещия закрила. Съставена е Евродак дактилоскопна карта.

Чуждият гражданин е информиран за процедурата, която ще бъде следвана, за неговите права и задълженията му или за отказа да сътрудничи на длъжностните лица на ДАБ при МС. Запознат е с информацията за чужденци, търсещи международна закрила. П. е декларация за съгласие за събиране на информация.

На 06.01.2025 г. с Б. И. е проведено интервю, в присъствие на адвокат Л. и преводач, в което чуждият гражданин Х., живял е в този град от раждането си до 2006 г., след това са се преместили в [населено място] о П., където Х. легално с паспорт, с издадена транзитна френска виза и е отпътувал за Турция, останал е в [населено място] о П. получаването на виза от българското консулство. На 07.10.2022 г. с автобус от Турция е пристигнал в Република България с паспорт и виза за обучение. Не е напускал Х. преди това. От Университетската агенция на франкофонията е получил стипендия за обучение в [населено място] към филиал на Белгийски университет за период от една година. През 2024 г. Има висше образование, завършил е тригодишен курс по публична администрация в Х. и е дошъл в България по хода на интервюто разказва, че не е участвал пряко в политическа партия, но е бил временно съветник в организацията „Третият път“ в Х. от 2019 г. до 2020 г. Уточнява, че е от създателите на организацията „Приятелите на Х.“ от 2016 г. до 2016 г. е осъществявал дейност като съветник в организацията, след което е станал координатор и е била платена и подлежи на преизбиране. И към настоящия момент все още е координатор на „Приятелите на Х.“ по проекта, които са финансово подкрепени от две международни организации - „Международната организация за американските държави“, участва в разглеждането на съдържанието на плановите и приподписва някои референти на организацията е свързана с работа с населението на Х. с цел формиране на знания за участие в изборния процес, как на изборите да се спазват демократическите принципи и методи. Също така организацията съдейства за живот, за приемане на принципите на демокрацията и се бори срещу употребата на дрога сред населението. Организацията „Приятелите на Х.“ е бил пряко заплашен от политическите власти - президента, сената и групите, които са се групирани помежду си в организации и се наричат картели. Заявява, че не познава хората, които идентифицира. През месец юли 2020 г. къщата им в район „Фонтамара“, [жк], [населено място] о П. е нападната от членовете на семейството му не е бил в дома им. От съседите знае, че нападателите са били въоръжени, те са ограбени, влезли са вътре и са разрушили някои мебели. Определили са се като привърженици на политическа партия, характерни за привържениците на хаитянската партия „Т. К.“. След случая цялото му семейство са се преместили в околностите на [населено място] о П. в район „К.-Фьо“, [жк]. Впоследствие през месец ноември - декември

опожарена, заедно с други съседни къщи. При извършване на нападението той и майка му са били на работа в университета, само баща му е пребивавал в къщата, когато е започнала атаката, но е успял да избяга. За извършеното нападение над дома им, тъй като според него полиците и политиките са почти едно и също, още повече ще се увеличи несигурността на семейството му. От този момент сменят кварталите и търсят място], не са имали проблеми от преместването им в [населено място], тъй като нападателите не са разбрал поради което е решил да напусне Х.. Докато е живял в [населено място], е работил в Националния архив и администрация в [населено място] о П. като асистент на Началника на отдел „Човешки ресурси“. След като организацията „Приятелите на Х.“ не се случват за първи път и някои от неговите другари вече са били в политическата власт в страната. Разказва, че, след като е назначен като координатор на организацията, е имало състояли в затворен кръг, затворени помещения, салони, училища, но не и на улицата или на обществени места. Жертва. В хода на интервюто търсещият международна закрила разказва, че през 2021 г. в Х. е убит президентът в страната са започнали беззакония и бандитизъм. В момента в държавата му по произход управлява Президентът, фигурират и членове на партията „Т. К.“, които заявяват, че искат да подобрят положението в държавата, си, но всъщност се оказва, че положението става все по-лошо и по-лошо и главно след убийството на президента бъдат организирани избори в Х., тъй като последните са проведени през 2016 г. Уточнява, че представителите не участват в Президентския съвет, но участват фактически. В очакване да се сложи ред в държавата са през 2016 г. - 2017 г. в страната е започнала политическа нестабилност, която е довела до несигурност поради които са в съюз с политически деятели и в момента в Х. е пълен хаос. Около 80 % от територията на страната членовете им убиват, отвлечат и измъчват населението. Полицията и армията не могат да се справят, тъй като численост, така и по въоръжение. Начело на тези групи са политически лица, като отрядите се състоят от 7 души се за живота си и не може да се завърне в Х.. От напускането му на Х. положението още повече се е влошило, завръщане ще бъде открит и хората от партията „Т. К.“, които са най-близки до гангстерските среди, ще се летището ще разберат, че се е завърнал, тъй като полицията и всички служители работят за „Т. К.“. При това хаотично и е успял свободно да премине през контролните органи. След като със семейството му са се върнали в [населено място] след края на 2021 г. е преустановил работата си в организацията „Приятелите на Х.“. Считам, че в Х. ще се ожесточи още повече. Не може да се върне в Х., докато не се възстанови стабилността. Живял е в държавата му на произход ще се подобри, но всъщност ситуацията се е влошила, през ноември 2024 г. в опитал да кацне в П. о П. и оттогава няма полети до столицата на Х., в Х. всеки лично получава заплахи, разказва, че Миханор през ноември 2024 г. е убил 187 души без причина, служебната кола, с която е отивал да получи документ, счита, че атаката е била срещу него лично. Искане да се върне в Х., защото там е всичко, което притежава, но не го открият и ще се саморазправят с него. В Х. не е задължителна военната служба, не е служил в армията, не е осъждан, християнин е по убеждение, официалната религия в Х. е католическата и той принадлежи към някои организации, не е имал проблеми заради изповядваната от него религия. Не е имал проблеми, свързани с етнически въоръжена групировка или формиране. Не иска да се връща в Х. заради заплахите и обстановката там. В заключителната част на протокола от проведеното интервю е отразено, че интервюто е проведено на разположение на написаното и не отправя възражения и допълнения по него. Интервюто е проведено в присъствието на всички положени от тях подписи.

След извършена преценка на относимите факти административният орган е приел, че от изложената от Б. информацията предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, а именно: по причини за политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Прието е, че чуждият гражданин е осъществено спрямо него преследване от страна на държавата, от партии или организации, или от недържавни организации, като същите не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследване. Статут на бежанец по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, на основание, при наличие на преследване по някоя от хипотезите на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, които условия в случая не са приети, че не са изпълнени. След обсъждане на изнесените от молителя факти и обстоятелства административният орган направи обоснован извод за наличието на основателни опасения от преследване в държавата му по произход по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. В бежанската история няма нито един обоснован фактически довод за проявен спрямо търсещия

страна на официалните власти в Х., която се явява страната по произход за чужденеца. Посочено е, че съществени противоречия и несъответствия при излагане на бежанската история, поради което е прието закрила са единствено негови предположения, които не са подкрепени с каквито и да било доказателства. ИСПР. Справка с вх. № МД-02-205/09.04.2025 г., изготвена от Дирекция „Международна дейност“ към ДАБ при МС относно отношение на държавната власт към членовете на „Приатели на Х.“, няма данни организацията да излага опасенията за страната, както посочва молителят в интервюто, а дейността ѝ е изцяло съсредоточена за предоставяне на помощ. В момента основните области на обслужване са здравеопазване, образование, чиста вода, селско стопанство. Решението е формулиран извод, че заявеното нежелание от страна на търсещия международна закрила да се установи не се възстанови стабилността в държавата, защото всеки лично получава заплахи...“ не може да бъде преследване. Като допълнителен мотив за липсата на доказателства за наличието на пряка заплаха спрямо молителя, критериите, разписани в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, се сочи, че чуждият гражданин е пристигнал легално в Република България по желание, с цел обучение по предоставена стипендия от Университетската агенция на франкофонията със съдействие на филиал на Белгийски университет за период от една година, дипломата му е връчена през месец ноември 2024 г. на 23.12.2024 г. в ДАБ при МС две години след влизането му на българска територия, като не излага отношенията с гореизложеното е формулиран извод, че нито един от изнесените факти от бежанската история не сочи да са свързани с пряко търсещия закрила поради причини, релевирани в закона, статутът на лицето следва да е породен от настоящия случай. Реално в бежанската си историята чужденецът не навежда твърдения за репресии, преследване на семейството му, които да се дължат на някоя от причините, посочени в разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Международна закрила не може да се направи извод, че ще бъде подложен на бъдещо насилие и репресии поради произход. От проведеното с него интервю се установява, че официалната власт в Х. няма негативно отношение към молителя доброволно и по собствена воля, необезпокоявано от официалната власт. Не е арестуван и не е осъждан в държавата от търсещия закрила опасения от действията на представители на партия „Т. К.“ е изисквана информацията за посочената партия. Въз основа на Справка с вх. № МД-02-205/09.04.2025 г. е прието, че няма данни в посочената държава за гангстерски банди, действащи на територията на П. о П., в този смисъл е прието, че не са налице доказателства за опасенията на молителя. С оглед на заявената от Б. И. бежанска история и във връзка с гореизложеното е направен извод, че опасенията за сигурността на живота на молителя в държавата му по произход, които да са относими към молителя, не са основание за предоставяне на закрила по смисъла на чл. 8 от ЗУБ. За търсещия международна закрила липсват предпоставки по чл. 8, ал. 9, тъй като не е посочил член от семейството му да има предоставен статут на бежанец в държавата. Административният орган е приел, че искането на Б. И. в частта за предоставяне на статут на бежанец по реда на ЗЗД е неоснователно.

От събраните доказателства по административната преписка и от бежанската история на чужденеца административният орган кандидатът не е напуснал държавата си по произход поради реалната опасност от тежки посегателства, като налице данни, че е бил заплашен от изтезание, нечовешко или унизително отнасяне или наказание, тъй като официалните власти в страната, така и с която и да било групировка на територията ѝ, поради което спрямо молителя има риск от тежки посегателства. Причините са напускането на страната на произход били изцяло лични и базирани на живот, на което сочело и обстоятелството, че е подал молба едва след като е приключил своето образование в Република България. Предвид на посочените обстоятелства е формулиран извод, че не може да се приеме, че кандидатът отпътува от държавата си на произход поради реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание, нечовешко или унизително, отнасяне, или наказание. Срещу него не са били предприети такива действия, които да са конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Предвид изложеното в решението е прието, че си на произход поради обстоятелствата, посочени в чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ - поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция, изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, в този смисъл за него не са налице предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. т. 1 и т. 2 от ЗУБ.

С позоваване на Справка с вх. № МД-02-4/03.01.2025 г. и Справка с вх. № МД-02-155/12.03.2025 г., издадени от ДАБ при МС и изготвения от HRW - H. R. Watch Световен доклад за 2025 г. – Х. относно актуални

административният орган е отрекъл и приложението на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ в конкретния случай. Обсъждайки информацията и е прието, че ситуацията със сигурността в Х. в много части на страната остава напрегната и сигурността е нестабилно в столицата на страната, но няма данни за наличието на въоръжени конфликти и безогледно насилие. От съдържащата информация относно актуалната обстановка в държавата по промените установява, че по отношение на него не са налице сериозни и потвърдени заплахи, за да се счита, че, ако не е, риск от тежки посегателства. Налице е информация за наличието на сблъсъци между създадените банди и несигурност и сблъсъци в останалите населени места в страната. В случая следва да се вземе под внимание липсата на данни за ескалацията му. Прието е, че, предвид съществуващата актуална обстановка в държавата, закрила, за него съществува възможност да се установи в която и да било част на Х., още повече, че по време на последствие след месец ноември - декември 2021 г. е живял в [населено място], към настоящия момент [населено място], Х., като чуждият гражданин може да се установи при тях, тъй като заявява, че не са имали предоставени посочените справки е формулиран извод, че не може да се приеме, че в държавата съществува вътрешен доколкото актовете на насилие имат спорадичен характер. Положението в страната следва да се оцени като оценява като повсеместно и безогледно. Инцидентите не са от естество да предизвикат масов ефект. При изследване на насилието в Х. се констатира, че в държавата по произход на чужденеца, въпреки някои проблеми със сигурността в някои области на страната, не е налице въоръжен конфликт по смисъла, заложен в международното право, оценяването на положението в някои части на страната като несигурно и напрегнато не следва насилието да се очаква, че което и да е правителство може да гарантира сигурността на всички граждани в дадената страна. Ако не е, има такова лице, не могат да обосноват извод за нарушение на основните права до степен, че да е налице международна закрила и съответно нарушаване на основни права по Европейската конвенция за защита на човешките права, конкретно чл. 3, принципа за забрана за обратно връщане по чл. 4, ал. 3 от ЗУБ и чл. 33 от Женевската конвенция, както и чл. 19, ал. 2 от Хартата за основните права на Европейския съюз. С оглед на изложената информация извод, че не е налице въоръжен конфликт и нивото на безогледно насилие в страната, разглеждано като такова по смисъла на чл. 15, б. „в“ от Директива 2011/95/ЕС. Към настоящия момент не съществуват доказателства за границите на безогледно насилие, породено от вътрешен или международен въоръжен конфликт или които действително ефективно на въоръжените групировки, които нападат населението или отделни негови групи, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и чл. 15, б. „в“. от Директива 2011/95/ЕС. Административният орган е посочил, че, докато не са налице индивидуални тежки заплахи срещу живота или личността на Б. И., за да се предостави хуманитарен статут на насилие в Х. следва да е изключително, което не се констатира от приложените справки, издадени от Дирекцията за МС, както и от изготвения от HRW - Н. R. Watch Световен доклад за 2025 г. – Х.. В конкретния случай няма основание за индивидуализиране на заплахата за живота на кандидата за международна закрила, за да са налице предпоставки за статут. От изложената от чужденеца бежанска история не се установява бъдещ риск от преследване от страна на негативни последици спрямо него поради единствения факт на напускане на Х. - доброволно и по собствено желание, ситуацията в страната не позволява да бъде определена като достигаща границите на въоръжен конфликт, в който единствено на основание присъствието си на територията на държавата си на произход, чужденецът би бил изложен на заплаха, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. За чуждия гражданин посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, поради което е формулиран извод, че искането му за статут е неоснователно. Допълнително е прието, че за хаятския гражданин липсват предпоставки за предоставяне на статут, тъй като не е посочил член от семейството му да има предоставен хуманитарен статут в Република България, не са налице и основание за предоставяне на хуманитарен статут и по други хуманитарни причини, предвидени в чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Прието е, че завръщането на Б. И. в Х. не би представлявало сериозен риск за неговия живот и здравеопазване, Х. насилие, породено от действащи банди и конкретно в столицата на държавата, са налице и безспорно насилие, овладяване на безредиците както от страна на преходното правителство, така и от страна на действащите сили, за да се гарантира сигурността.

Във връзка с горното с оспореното решение, издадено от Председателя на ДАБ при МС, на Б. И. е от

хуманитарен статут. Решението е съобщено на оспорващия на 07.07.2025 г. видно от отбелязване върху съд София-град, чрез административния орган, на 21.07.2025 г.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, която е адресат на оспорения административен акт, с право и инт. чл. 84, ал. 3 от ЗУБ и е процесуално допустима.

По същество жалбата е частично основателна по следните съображения:

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган съобразно правомощията на бежанците по чл. 48, ал. 1, т. 1 от ЗУБ да предоставя, отказва, отнема или прекратява статут на бежанец и ху

Жалбоподателят Б. И., гражданин на Х., търсещ закрила, е чужденец по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителния закон за гражданите на Република България, които са граждани на друга държава - членка на Европейския съюз, държава – страна по Споразумението за Шенген, държава – страна по Споразумението за Европейско пространство или на Конфедерация Швейцария.

Съдът не установява при постановяването на решението да са допуснати съществени нарушения на административни процедури, които могат да доведат до наличие на нарушение на правото на защита на жалбоподателя. Процесният акт е надлежно съобщен на адресатите на административния акт. Административни процесуални действия в административното производство са извършвани в присъствие на преводач от етнически български произход, който е бил в производството пред решаващия орган с гражданина на Х. е проведено интервю, което е отразено в нарочен протокол. Присъствието на преводач на разбираем за него език и в присъствие на адвокат.

Административният акт отговаря на общите изисквания за форма и съдържание по чл. 59 от АПК. В решението са изложени основанията за издаването му. Представената от жалбоподателя бежанската история и фактите по преписката са обосновават решението. Обективизираните в решението фактически съображения имат подробна мотивировка, ясни са, коректни и дават възможност на чужденеца да разбере кои са мотивите, възприети от административния орган, за да бъде предоставяне на исканата международна закрила. Административният орган е формулирал изводите си след извършените писмени доказателства в административната преписка, проведеното интервю с жалбоподателя и личната оценка на актуалната обстановка в Х..

Съгласно чл. 1а, ал. 2 ЗУБ международната закрила включва предоставянето на статут на бежанец или на хуманитарен статут на бежанец и на хуманитарен статут са посочени в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който е претърпял или е изложен на опасности, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се върне на опасенията следва да се преценяват с оглед представените в бежанската история на кандидата за статут на бежанец обстоятелства, дали последното води до нарушаване на основни права на човека и закрилата, която му е предоставена. Определящо за наличието на предпоставките по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ е понятието „преследване“ по смисъла на чл. 1(2) от Директива 2004/83/ЕО, което означава нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права достатъчно тежки по своето естество или повторяемост, като действията на преследване могат да бъдат физически, финансови, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или в комбинация с наказателно преследване или наказания, които са непропорционални или дискриминационни, отказване на политическо убежище, непропорционално или дискриминационно наказание. Следователно понятието „преследване“ следва да бъде разбрано по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ и отнасянето към всеки от посочените елементи следва да бъде съобразено и с конкретните обстоятелства на административното производство не са установени факти, които да обуславят необходимостта от предоставяне на статут на гражданин. Той не е обосновал наличието на основателни опасения от преследване по изброените в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ основания. Административното производство доказателства не установяват преследване по смисъла на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, попадащи в предметния обхват на чл. 8, ал. 5 от ЗУБ. В настоящия случай правилно ответникът, изхождайки от представената история, възприема извод за липса на такова преследване, което да се обосновава по някоя от причините, изброени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, извършената преценка, че по отношение на конкретния търсещ закрила не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец. Представената от жалбоподателя бежанската история и фактите по преписката са обсъдени подробно в мотивите. Жалбоподателят не доказва срещу него да са предприети реални действия на преследване. Изнесените обстоятелства правилно се интерпретират от органа като такива, които не установяват обстоятелството, че спрямо търсещия закрила

религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група е имало по-голяма роля за неговото поведение, поради което същият основателно се страхува от това. Нито един от изнесените факти от бежанската молба не е реално проявено насилие спрямо търсещия закрила поради причините, които се релевират в закона. Правилната липсата на каквито и да е конкретни данни за осъществено преследване спрямо търсещия закрила или установени в чл. 8 от ЗУБ при пребиваването му на територията на Х.. Анализът на изложената бежанска молба напускане на страната му на произход са изцяло лични и заплахите срещу него са криминални и като такова. Защитата срещу криминални посегателства може да се търси по наказателноправен ред. От изнесените в молбата си на произход, воден от желание да отиде в страна с висок стандарт на живот, за да може да получи молбата си за закрила веднага при влизането си в България, нито при затваряне на летището в Х. и осуетяване изчакал да завърши образованието си. В конкретния случай обстоятелства, релевантни по смисъла на чл. 8 от ЗУБ категоричен начин. Както е посочено и в разясненията, дадени в т. 39 от Решение на СЕС по дело C-465/08, който твърди, че ще е засегнат живота му, ако се върне в страната по произход. В този смисъл съдът намира, че поради присъщи на личното му положение елементи. На правилността на извода на административния орган на статут на бежанец на оспорващия Б. И. не се отразява обстоятелството, че, анализирайки изложеното от оспорващия организацията „Приатели на Х.“, която е Общност от държави, предприели международни инициативи за борба с неправителствената организация „Приатели на Х.“, създадена и регистрирана по законодателството на държавата, оспорващият. Принадлежността на Б. И. към посочената организация „Приатели на Х.“, за съществуване на молбата води до различен извод. Конкретни данни и доказателства за негативно отношение на държавната власт на нейната дейност не са събрани нито в административното, нито в съдебното производство. При анализа на молбата причинно-следствена връзка между членуването му в посочената организация и твърденията за упречност на политическите му убеждения, които също останаха недоказани в производството. Поради изложените съобщения доведат до извод, че търсещият закрила е бил преследван в Х. поради политическите си убеждения и участие в се установява, нито се твърди да е налице преследване по смисъла на чл. 8, ал. 4 ЗУБ – нарушаване на преследване, нито да са налице предпоставките на чл. 8, ал. 5, т. 2 или 3 ЗУБ – наличие на дискриминация и/или наказания, които са непропорционални.

Предпоставките за хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от ЗУБ са идентични с условията за субчл. 15, б. „а“, „б“ и „в“ от Директива 2011/95/ЕС. Такава международна закрила може да се предостави на човек само ако се смята, че, ако бъде изпатен обратно в държавата му на произход, или при лице без гражданство – в страната на местопребиваване, той би бил изложен на реална опасност от тежки посегателства като: смъртно наказание, жестоко или унижително отношение, или наказание (т. 2) или тежки и лични заплахи срещу живота или личността на лицето поради случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт (т. 3) и които не могат или поради такава опастост да бъдат избегнати в тази държава.

Разпоредбата на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ транспонира съдържанието на чл. 15 от Директива 2011/95/ЕС на ЕП и на на позоваването на държавата на произход на молителя, член 15, буква б) от Директива 2011/95 съответства от общите принципи на правото на Съюза и се съдържа като самостоятелен принцип в член 19, параграф съдебна практика на СЕС съдебната практика на Европейския съд по правата на човека относно тълкуване тълкуването на обхвата на член 15, буква б) в общностния правен ред. Съдебната практика дава насоки отн „нечовешко или унижително отношение или наказание“. Въпреки това, следва да се има предвид, че докато кого или какво би могло да произтече съответното нечовешко или унижително отношение или наказание резултат от действия на субекти на тежки посегателства по смисъла на чл. 6 от нея. Когато се преценява неса закрила, следва да се изхожда от това налице ли са субекти на тежки посегателства, които биха могли да при изтезание в страната на произход по отношение на конкретния кандидат за закрила. Текстът на чл. 3 от принципа за забрана на връщане. В конкретния случай чужденецът не посочва данни, въз основа на които да от смъртно наказание или екзекуция или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне или наказание в основа на посоченото от молителя в интервюто правилно и обосновано решаващият орган е приел, че п осователни опасения от преследване по причините, посочени в чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ, доколкото ст

страната си на произход е бил подложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание напусне страната си на произход поради реална опасност от изтезание, нечовешко или унизително отнасяне. Съдът приема, обаче, че направените в оспореното решение изводи относно липсата на предпоставки за конкретния случай са материалноправно незаконосъобразни. Разпоредбата на член 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ въз основа на 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. (отм. с Директива 95/2011/ЕО) относно минималните стандарти за приемане на граждани на трети страни или лицата без гражданство като бежанци и като лица, които по други причини са принудени да напуснат своята страна, относно съдържанието на предоставената закрила. В Решение от 17.02.2009 г. по дело № C-465/07 на СЕС от 2004/83/ЕО на Съвета (приложимо и по отношение на действащата Директива 95/2011) се постановява, че по смисъл, че: 1. съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила, последният да представи доказателства, че той представлява специфична цел, поради присъщи на молителя съществуванията на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на насилие, конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, държавата членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че основанията да се смята, че гражданът е в реална опасност да претърпи посочените заплахи. Според мотивите в т. 40 на Решение от 17.02.2009 г. по дело № C-125/22: „Що се отнася, второ, до посегателството, дефинирано в член 15, буква в) от Директива 2011/95/ЕО, срещу живота или личността“ на молителя, следва да се отбележи, че посочената разпоредба обхваща не само пряко насилие, сравнение с посочените в букви а) и б) от същия член. По този начин се имат предвид в по-широк план и непряко насилие, цивилно лице, отколкото определени насилия. Значението на понятието „въоръжен вътрешен конфликт“ е по-широко от понятието Diakite - решение от 30 януари 2014 г., дело C-285/12. В точка 35 Съдът потвърждава, че, член 15, буква в) от Директива 2011/95/ЕО, съществуването на въоръжен вътрешен конфликт трябва да бъде признато, когато редовните въоръжени сили на държавата или повече въоръжени групи или когато се сблъскват две или повече въоръжени групи, без да е необходимо те да са признати като „въоръжен конфликт, който няма международен характер“ по смисъла на международното хуманитарно право. По-специално, сблъсъци, равнището на организираност на наличните въоръжени сили или продължителността на конфликта са фактори, които могат да бъдат взети предвид при тази за степента на насилие, съществуващо на въпросната територия. Съществуването на въоръжен конфликт не е изключително привечдането на чл. 15, б. в) от Директива 2011/95 в действие. По отношение на общия риск за цивилно население, единствено ако въоръженият конфликт се характеризира с безогледно насилие на такова високо ниво, че представлява опасност от тежки посегателства, т.е. че насилието може да се разпростира към лица без оглед на личното участие, степента на такова насилие достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се счита, че в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на територията, претърпи посочените тежки заплахи (вж. в този смисъл решение от 10 юни 2021 г., В. D. (Понятие тежки и лични заплахи) 26 и 28 и цитираната съдебна практика). От това следва, че при извънредни ситуации като описаната в настоящия случай, установяването дали съществува опасност от „тежки и лични заплахи“ по смисъла на член 15, буква в) от Директива 2011/95/ЕО, търсещият субсидиарна закрила да представи доказателство, че той е конкретно засегнат поради присъщи на него заплахи (вж. в този смисъл решенията от 17 февруари 2009 г., Elgafaji, C-465/07, т. 43 и цитираната съдебна практика по отношение на лични заплахи), C-901/19, т. 27). В решение по дело C-901/19 на СЕС е прието, че член 15, буква в) от Директива 2011/95/ЕО, че, за да се определи дали съществуват „тежки и лични заплахи“ по смисъла на тази разпоредба, се извършва оценка на всички обстоятелства в конкретния случай, и по-специално на тези, които характеризират положението в страната, от която се посочва, че „що се отнася до молба за международна закрила, подадена на основание член 15, буква в) от Директива 2011/95/ЕО, се посочват доказателства, присъщи за положението на молителя, от член 4, параграф 3 от същата директива, следва да бъде извършено за всеки отделен случай, при което трябва да се вземат предвид редица елементи, които са специално съгласно член 4, параграф 3, буква а) от посочената директива „всички относими факти, свързани с вземането на решение по молбата“ (т. 42). По-конкретно, както по същество отбелязва генералният адвокат в настоящия случай, също така да се отчетат интензитетът на въоръжените сблъсъци, равнището на организираност на участващите в конфликта като обстоятелства, които се вземат предвид при преценката на реалната опасност от тежки посегателства. Директива 2011/95 (вж. в този смисъл решение от 30 януари 2014 г., Diakiti, C-285/12, EU: C: 2014: 39, т. 39).

обхват на положението на безогледно насилие, действителното местоназначение на молителя в случай на регион и евентуалното умишлено насилие срещу цивилното население, извършено от враждуващите страни, посочил като критерии при преценка на общата ситуация в дадена страна по произход дали страните в конфликт, които увеличават риска от цивилни жертви или директно са насочени към цивилни; дали използването широко разпространено сред страните в конфликта; дали боевете са били локализирани или широко разпространени в резултат на боевете. Тези критерии не трябва да се разглеждат като изчерпателен списък, който Т.е. съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна защита З от ЗУБ не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфично положение характеристики; съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, с от юрисдикциите на държава-членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, докато сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално присъствието си на тяхна територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. В изпълнени. От представените по делото Справка с вх. № МД-02-4/03.01.2025 г., Справка с вх. № МД-02-04.06.2025 г. се установява ниво на безогледно насилие в Х. към настоящия момент. Като се има предвид за молба за закрила е промяната в положението в Х. и като съобрази изложеното в справките и достъпната информация в Х., съдът намира за необоснована преценката на административния орган за неоснователност на молбата за основанията посочени в чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Сигурността на държавата по произход търпи непрекъснато от административен орган или съд следва да отчита ситуацията такава, каквато е към момента на решаване на спора пред съда, действителното положение, от които да се направи извод за сигурността за живота на търсещия убежище, посочил и административният орган в оспореното решение, преходното правителство в Х. има за задача да гарантира върховенството на закона, да се справи спешно с хуманитарната криза и да подготви свободни и честни избори за всички други карибски нации и САЩ. В представените по делото справки, обаче, извън посоченото от административния орган за стабилизация на положението в страната, които отново съгласно справките не постигат поставените си цели в Х. е налице необуздано групово насилие, насилието между бандите продължава с неотслабваща сила. На фона на въоръжени банди отново нападат пътнически самолети на 11 ноември, което води до отклоняване и удари на самолета П., летището на града остава затворено оттогава. На 1 януари е избухнала битка между полицията и членовете на контейнерско пристанище на Х. на 9 януари спира работа поне за два дни поради натиск от банди. Бандите в П. о П., като разширяват контрола си върху част от страната, която на места действително е изпаднала в беззаконие е най-известната фигура в съюза от банди, известен като V. Ansaam, който контролира 90 % от столицата, одобрена от ООН, среща съпротива в Х. и К., която трябва да ръководи мисията и да разположи 1 000 служители, ранени само през първите три месеца на 2024 г. от насилие, свързано с банди, 2024 г. бележи най-много насилие оставени да гният по улиците, тъй като насилието е попречило на семействата да съберат телата за погребение, между бандите ще продължи да ескалира. Бандите се опитват да завладеят общността на Kensauff в столицата П. о П., като официалните данни показват, че насилието е разселило над 4 000 души и е убил над 100 души, подпалили части от най-голямата болница в Х., разположена в центъра на П. о П., на 14 февруари са започнали в това число и квартал Д., на 24 февруари са увеличили атаките, които са прогонили най-малко 12 000 души, членове на банда. Контролът на бандите е довел до почти пълно разрушаване на закона и реда, колапс на обществената хранителната сигурност. Гангстери нападат държавни институции в карибската държава - полицейски участъци, което е довело до сблъсъци със силите на сигурността, блокирани са транспортни пътища, хуманитарни помощи са затворени, част от държавите изтеглят дипломатически си персонал. Повече от 5 500 души са убити при нападенията, от милион души са напуснали домовете си. Според данни на Н. Р. от януари до октомври 2024 г. е имало над 100 000 души, както и е налице увеличение 1 000 процента на случаите на сексуално насилие с участие на деца. Степенът на насилието година. Според оценки на S. the children 2024 г. е била най-смъртоносна година за децата и техните семейства в Х. в справката се посочва, че бандите са засилили атаките в столицата и извън нея, оставяйки кенийски полицаи офанзива и по-нататъшното влошаване на ситуацията със сигурността е накарало няколко държави от

персонал. Около 12-13 март са ескалирали атаките в П. о П., Н. „Лекари без граници“ на 15 март през насилие. Бандите атакуват места в [община], на 31 март са атакували [населено място], атаката се е р принудило 51 000 жители да избягат. През 2024 г. са регистрирани повече от 60 случая на линч от така н съобщения за масови убийства, извършени между 6 и 7 декември в квартал Wharf Jeremie в С. С.. Ситуаци медицинските консумативи. Според неправителствени групи въоръжени групировки сега контролират окол източници на информация и официалните изявления на главния секретар на ООН от 18.07.2024 г. се уст бързо се влошава. Съобщава се за множество трупове по улиците и за стотици хиляди вътрешни бежанци няма почти никакво полицейско присъствие, което води до саморазправа и мародерства. В края на май хаитя и според съобщенията използва дронове камикадзе, за да проникне в бастиона на на бандата Kraze самозащита La Coalition, която действа в [населено място] в Артбоните, са убили най-малко 14 цивилни за п на 28 май извършва ответни атаки. Поради неспособността за справяне с бандите е поискана оставката справките се сочи рязък скок на нивата на разселване, както и на степента на насилие през последната п хуманитарните операции през 2024 г. и 2025 г., спиране на дейността им поради атаки срещу медицински Съвета за сигурност на ООН специалният представител на генералния секретар и ръководител на Инт ситуацията в Х. е влошена, някога насилието е било ограничено в региона на Пот о П., но е ескалир убийствата, отвлеченията и сексуалното насилие в Х. с безпрецедентна жестокост остават чести явления. В жалбоподателя, че решението е издадено, без да са изяснени всички факти. Всички изложени по-горе факти насилие. Въз основа на изложеното относно актуалната обстановка за страната на произход на кандидата чуждия гражданин в Х. към настоящия момент и при наличната актуална информация би било в нарушение кандидата в страната на произход към настоящия момент не е безопасно и би застрашило здравето и живота следва да бъде предоставен хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ и чл. 15, б. в) от Директива 2011/9/ Несподелими са изводите на административния орган по приложението на чл. 9, ал. 5 от ЗУБ, според предостави, когато в една част на държавата по произход не съществува реален риск чужденецът да поне сигурно и законно да пътува и да получи достъп до тази част на държавата, както и може основателно разпределението на доказателствената тежест в процеса, ответникът не е ангажирал доказателства за изпв пар. 1 от Директива 2011/95/ЕС във връзка с чл. 9, ал. 5 от ЗУБ - кандидатът да има достъп до закрила съгласно определението в член 7 и да може сигурно и законно да пътува и да получи достъп до тази част н очаква да се установи там. Визираните кумулативни предпоставки в случая не са изпълнени. По изложените съображения е дължима отмяна на оспореното решение в частта на отказа за предоставяне ЗУБ като незаконосъобразно, като на основание чл. 173, ал. 2 от АПК делото като преписка следва се произнасяне по молбата на оспорващия в частта за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 3 по приложението на закона и с оглед актуалната информация относно страната на произход на кандидата. Водим от горното Административен съд София-град, Първо отделение, 26 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. И. ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Х., [дата на раждане] , с адрес: [населено място] Решение № 3383/12.05.2025 г., издадено от Председателя на Държавната агенция за бежанците при Мини молбата му за предоставяне на статут на бежанец.

ОТМЕНЯ Решение № 3383/12.05.2025 г., издадено от Председателя на Държавната агенция за бежанците отказано предоставяне на хуманитарен статут на Б. И..

ИЗПРАЩА делото като преписка на компетентния орган на Държавната агенция за бежанците при Л произнасяне по молбата на Б. И. за предоставяне на международна закрила с вх. № ПМЗ-ОК-897 от 23.12.2024 г. – С. (РПЦ – [населено място]) в частта ѝ на поисканото предоставяне на хуманитарен статут, при спазване на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд.

